

תת"ע 1348/10/14 - מדינת ישראל נגד איקה יעקב ברוקמן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

16 יוני 2015

תת"ע 1348-10-14 מדינת ישראל נ' ברוקמן
בפני כב' השופטת דלית ורד

בעניין:	מאשימה	מדינת ישראל
נגד		
נאשם		איקה יעקב ברוקמן

הכרעת דין

אזכה את הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין אי ציות לתמרור 302 המוצב בדרך בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו לפני קו עצירה, בניגוד לתקנות 22(א) ו-64(ד) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן - תקנות התעבורה).

על פי עובדות כתב האישום, ביום 19.6.14, שעה 11:55, הבחינה השוטרת עת עמדה סטטית ברחוב הרברט סמואל בתל אביב, במרחק של שני מטרים מהצומת עם רחוב גאולה (להלן - הצומת), בנאשם אשר נהג ברכב מ.ר. 6719376 (להלן - רכב הנאשם) ברחוב גאולה מכיוון מזרח למערב, לעבר לצומת. בכיוון נסיעת הנאשם מוצב תמרור 302, באופן ברור משני צדדי הכביש, וכן מסומן קו עצירה ברור על פני הכביש.

על פי הנתען, בהגיעו לצומת, הנאשם פנה שמאלה לרחוב הרברט סמואל, לכיוון דרום, מבלי שציית לתמרור 302, המציין חובה לעצור.

השוטרת שמרה על קשר עין רצוף עם הנאשם עד לעצירתו. מזג האוויר היה נאה, אור יום, ראות טובה.

לפי האמור בדוח, לאחר עצירתו של רכב הנאשם, החל הנאשם לצלם את השוטרת ושאל אותה מה גובהה.

העבירה הינה מסוג ברירת משפט והקנס בגינה הוא 250 ₪.

תגובתו הראשונית של הנאשם משיוחסה לו העבירה, כפי שצוינה בדו"ח שנרשם על ידי השוטרת: "אני עצרתי, זכותי

לצלם אותך, ניפגש בבית המשפט".

בעת הקראת כתב האישום טען הנאשם כי לא היה לשוטרת שדה ראייה, וראיות לאימות טענתו זו יומצאו על ידו בדיון ההוכחות.

מטעם התביעה העידה השוטרת, ובמסגרת עדותה הוגש הדו"ח אשר ערכה, וכן תרשים שנערך במועד הדיון, אשר סומנו ת/1-2.

מטעם ההגנה העיד הנאשם. במסגרת חקירתו את השוטרת, הוגשו מטעמו 6 תצלומים אשר סומנו נ/1-6.

דין והכרעה:

1. הנאשם אישר בעדותו כי במועד הנטען אכן נסע ברחוב גאולה ופנה שמאלה לרחוב הרברט סמואל, וכן אישר את הצבתו של תמרור עצור, אך לטענתו, לא ניתן לראות את קו העצירה מהמקום בו עמדה השוטרת.

יחד עם זאת, הנאשם ציין בחקירתו כי הבחין בשוטרת משהורתה לו לעצור, במרחק של 10-15 לאחר פנייתו לרחוב הרברט סמואל, ומעדותו עלה כי לא הבחין בשוטרת עד לרגע בו סימנה לו לעצור.

2. הנאשם הגיש מטעמו צילומים אותם צילם, על פי טענתו, במקום ובמועד האירוע. בצילום נ/1, ניתן להבחין בשוטרת כשהיא עומדת אחרי רכב תכול מסוג טיוטה, ובצילום נ/2 ניתן להבחין בשדה הראיה שעמד לרשות השוטרת ממיקום זה.

המחלוקת בין הצדדים היא האם השוטרת עמדה בעת האכיפה במרחק של 2 מטרים מהצומת, או בסמוך לרכב התכול מסוג טיוטה, כפי שנראה בצילום נ/1.

לטענת השוטרת במועד בו הנאשם צילם אותה לא עסקה באכיפה, ולכן הצילום לא משקף את מיקום עמידתה בעת שהבחינה בביצוע העבירה.

הנאשם טען כי השוטרת ביצעה אכיפה של התמרור עצור אף בעת שצילם אותה, ולכן שאל אותה מהו גובהה, נוכח משמעות נתון זה לגבי יכולתה להבחין בביצוע העבירה ממיקומה כפי שצולם בצילום נ/1, כשהיא עומדת ונשענת על רכב אחר.

3. הנאשם נשאל והשיב כדלקמן:

"ש. אם לא היה לך שדה ראייה, לכן לא עצרת לפני קו העצירה, והיית צריך להתקדם לאט, כי לא היה טעם לעצור, כי משם אין שדה ראייה כפי שאמרתי?"

ת. זה בכלל לא הגיוני מה שאת אומרת, יש שם קו עצירה, ששם עוצרים ולאחר מכן צריך להתקדם לאט, לאט. נכון שמקו העצירה אין שדה ראייה, אבל אני תמיד עוצר." (פרוט' עמ' 6 שורות 23-26).

מעדותו של הנאשם עלה, אם כן, כי לרכב העומד לפני קו העצירה ברחוב גאולה אין שדה ראייה לעבר התנועה הנוסעת ברחוב הרברט סמואל.

התביעה טענה כי עובדה זו תומכת בגרסת השוטרת לפיה בהעדר שדה ראייה מקו העצירה, נמנע הנאשם לעצור לפני קו העצירה, אלא התקדם בנסיעה איטית לתוך הצומת על מנת שיהיה באפשרותו להבחין בתנועה הנוסעת ברחוב הרברט סמואל.

4. התביעה טענה כי מהצילום נ/2 שצילם הנאשם, ניתן להבחין בקו העצירה, ולכן אף אם עמדה השוטרת במקום שציין הנאשם, היה באפשרותה להבחין בביצוע העבירה.

כשהוצגה טענה זו לנאשם, השיב: **"צריך פריסקופ כדי לראות. ואם עצרתי שני מ' לפני קו העצירה, או אחריו?"** (פרוט' עמ' 7, שורה 4).

עצירה שני מטרים לפני קו העצירה אינה מהווה עצירה כנדרש לשם ציות לתמרור עצור, ועצירה לאחר הקו בוודאי שאינה בגדר ציות לתמרור.

תקנה 64(ד), שעל פיה מיוחסת העבירה לנאשם, קובעת כלהלן:

"נוהג רכב המתקרב לצומת שלפניו מוצב תמרור המציין חובה לעצור, יעצור במקום שיוכל לראות את התנועה בדרך החוצה, ואם סומן קו עצירה - לפני קו העצירה, ויתן את זכות הקדימה לרכב אחר המתקרב או הנכנס לצומת מכביש אחר."

הנה כי כן, אחד מיסודות העבירה, מקום בו מסומן קו עצירה, הינו אי עצירה לפני קו זה.

5. כאמור, המחלוקת בין הצדדים נוגעת לשאלת מיקום עמידתה של השוטרת בעת האכיפה. כרגיל, נתונים אלה משמעותיים על מנת לשכנע כי הייתה לשוטרת זווית ראייה ויכולת להבחין בביצוע העבירה הנוסעת על ידי הנאשם. בסיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את עמדות שני הצדדים בסוגייה זו, מצאתי כי מהראיות שהובאו בפני, אין ביכולתי לקבוע מעבר לספק סביר כי יש לאמץ את גרסת התביעה. מן הראוי כי הספק יפעל לטובת הנאשם. משכך אני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום מחמת הספק.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תשע"ה, 16 יוני 2015, בנוכחות הצדדים